

JUGOSLAVIA

Uredništvo:
Wolfova ulica 1/A. Telefon 360

Uprava:
Marijin trg 8. Telefon 44

Rokopisi se ne vraćajo.
Vprašanjem je priložiti znamko
za odgovor.

**MEDICINSKI FAKULTETI V
LJUBLJANI IN ZAGREBU SE
UKINITA.**

svoj cilj, t. j. revizijo ustave. Po izjavi uglednega člana jugoslovanskega kluba obstaja nada, da bo Protić našel podlago za vzajemno delovanje glede formiranja močnega parlamentarnega bloka, ki bi bil v stanu dobiti v parlamentu večino in s tem tudi prevzeti upravo države v svoje roke. Jugoslovanska ljudska stranka ne namerava pod nobenim pogojem poslati zastopnika v kabinet, ako bi v njem ne bil zastopan hrvatski blok. Zaradi tega hoče jugoslovanski parlamentarni klub počakati izid konference hrvatskega bloka z g. Protićem, da se potem sklene sporazum za delovanje v parlamentu, katerega bi sklenila večina Srbov, večina Hrvatov in večina Slovencev.

URINARIA.

Beograd, 5. okt. Na včerajšnji seji ministrskega sveta se je pri pretresanju proračuna prosvetnega ministristva govorilo tudi o zmanjšanju števila fakultet. V vladi se je pokazalo razpoloženje, da se za sedaj ne otvorijo tri medicinske fakultete, ker bi njihovi izdatki znašali toliko, da bi se proračun prosvetnega ministristva ne mogel zmanjšati. Zato misli vlada, da bi obdržala samo eno medicinsko fakulteto, in ker se smatra, da je medicinska fakulteta v Zagrebu za to najbolj pripravna, se bo obdržala, dočim se bosta fakulteti v Beogradu in Ljubljani ukinili.

ATENTATORJI NA MINISTRA OPROŠČENI VELEIZDAJE.

Zagreb, 5. okt. (Izv.) Danes ob 8. uri zjutraj je predsednik tukajš-njega senata razglasil obsodbo v procesu zoper člane komunistične omladine Janka Mišiča, Zlatka Schneiderja in Marjana Slinoviča, ki so bili obtoženi zločina veleizdaje, namreč atentata na ministra Draškoviča. Vsi trije obtoženci so bili oproščeni. Obrazložba veli, da je so-odišče prepričano, da so obtoženci iz-vedli vse priprave za napad na mini-stra in da so tudi priznali. Sodišče pa se je postavilo na stališče, da zločin atentata na osebo ministra ne vključuje zločina veleizdaje. Po usta-vi je edinole atentat na kralja zločin veleizdaje in da se ta točka ne more nanašati na ministra. Obtoženci so se zadovoljili z razsodbo, državni pravdnik pa je priglasil ničnostno pritožbo.

ARETIRANA JUGOSLOVANSKA KOMUNISTA NA DUNAJU IZPUŠĆENA.

Dunaj, 5. okt. (Izv.) Oba večeraj aretirana jugoslovanska komunista Mikič in Markovič sta bila danes zopet izpuščena na svobodo. Prijeli so ju večinoma zaradi tega, ker nista bila javljena na policijskem zglaševalnem uradu. Pri enem so našli 17.000 dolarjev, 5000 funtov šterlingov, 5000 dinarjev in za več tisoč nemških mark. Ta denar so jima zaplenili. Vse vesti, ki so v zvezi z njuno aretacijo, zlašti, da sta boljševiška agitatorja moskovske vlade, ki ju je poslala na Dunaj, so le domneve, ki so se sedaj izkazale, da so popolnoma brez podlage. Izkazalo se je tudi, da je brez vsake podlage sum, da se bavita s tlilatpljenjem valute.

KONFERENCA V BENETKAH ODGODENA.

Praga, 5. okt. (Izv.) Kakor do-
znajajo praški večerniki, je odgo-
dena tudi konferenca v Benetkah.
Tudi ni izključeno, da se sploh ne
sestane, ker baje Anglija temu ugo-
varja.

Praga, 5. okt. (Izv.) V krogih male antante domnevajo, ne bo konferenca v Benetkah, ako se splošno sestane, nobenega pozitivnega uspeha, — Tega mnenja so tudi v krogih avstrijske vlade. Kaj se bo zgodilo, ako beneška konferenca res ne bo imela uspeha, o tem se sedaj še ne da reči ničesar. Najbrže bo potem zopet posegel vmes češkoslov. in. ništstriški predsednik dr. Beneš in skušal doseči sporazum med Avstrijo in Madžarsko.

Albanija in Madžarska.

Naša ljuba Jugoslavija je v ne ravno prijetnem položaju, da je obdana povečini s sosedi, ki so ji nasprotniki. V tem oziru naš položaj ni zavidanja vreden in napeti bomo morali vse sile ter v diplomatskih poslih pokazati prvo vrstno sposobnost in spretnost, da si bomo v zunanji politiki zavarovali svoje mesto.

Izmed sosedov, ki nas gledajo sovražno, sta poleg Italije najneprijetnejša Madžarska in Albanija. Mi vemo, da je naše nasprotje do Italije latentno in da nam rimska politika nasprotuje in škoduje pri sleherni priliki, pa nuj imamo opraviti z njo v Koroški, v Primorju ali pa doli v Albaniji. Toda Italija se navsezadnje drži forme, kakor se »civilizirani« državi spodobi; dasi se zavedamo, da bo treba prejalislej obračunati z njo, vendar moremo z gotovostjo računati s tem, da se drži mednarodno priznanih običajev v svojem razmerju do nas.

Glede Albanije in Madžarske pa o tem ne more biti govora. Da se od Albancev ne more pričakovati, da bi vodili svojo državno politiko napram nam v onih oblikah, kakor jih predpisuje kodeks o spodobnem mednarodnem vedenju, v tem smo si na čistem dodobra. Odkar so bili Albanci proti vsemu pričakovanju od evropskih velesil iz sebičnih nagibov — ograjeni v posebno samostojno državo, se vrste neprestano vpadi na naše ozemlje. In to vpadi brez vsakršnih predhodnih formalnosti, pohodi, kakor postajajo anahronizem, celo že v osrednji Afriki. Podoba je, kakor da si hoče ohraniti Evropa albansko državno institucijo v nekaj prirodnih muzej, kjer naj se čuva zadnji eksemplar divjega ljudstva...

Tega nagnjenja bi mi Evropi navsezadnje ne zamerili, če bi nam ne šlo proketo do kože. Kako da naj za onih par stotisoč albanskih razbojnikov nosimo mi neprestane krvave in gnojne žrtve, ki jih zahteva vzdrževanje stalnega vojaškega kordona ob meji ali celo večje izredne odredbe, kakor se pripravljajo ravno te dni. Če hoče Evropa na vsak način Albanca v prvotnem stanju, potem naj nosi tudi vse posledice, odgovornosti in — stroške

Drug naš sosed, Madžarska, je podoben Albaniji po drugi strani. Madžarska je država, ki more danes samo pridobiti in nič več zgubiti. To vsaj je vodilno načelo njih politike. Napram madžarski nadutosti in donišljivosti zaostaja celo svetovnoznana nemška sorodna lastnost; v Pešti hočejo kratko malo izsiliti restitucijo svetohrčanske države. Da upajo še vedno na uspel v Zpadni Ogrski, je očitno. Preko tega pa segajo njih nade na čehoslovaško in naše ozemlje. Videti je, da se zanašajo na nezadovoljnost madžarskih elementov v naših pokrajinah, zato bi ne bili prav nič presenečeni, če bi njih tolpe, med katerimi je seveda poglavitni del — redna madžarska vojska, udarile preko meje. Da naredi kravale, da napravijo propagando za svojo obnovitveno politiko, se ne bodo pomišljali poteptati mednarodnih norme. S tem moramo računati; izkazalo se je že ponovno.

Tako smo po tolikih lepo se glasečih razpravah in deklaracijah tam, kjer je bil začetek vsega: Tvoja moč je tvoje varstvo. Vse drugo je nezanesljivo.

Splošna stavka v Trstu končana.

FAŠISTI DEMOLIRALI LJUBLJANSKO KREDITNO BANKO V GORICI.

Trst, 5. okt. (Izv.) Fašisti so včeraj dopoldne demolirali poslovne prostore podružnice Ljubljanske kreditne banke v Gorici. Varnostne straže so bile popolnoma pasivne in so fašisti nemoteno razdeljali bančne prostore z bombami in granatami ter povzročili ogromno škodo.

se je v Trstu končala danes. Listi so popoldne izšli. — Italijanski listi poročajo, da so neznani storilci z bombami in ročnimi granatami pognali proge državne železnice, ki vodi iz Trsta v Pulo v Istri, v zrak. Proga je na mnogih mestih pokvarjena, tako, da je nemogoče rabna. Zaradi tega se je moral ustaviti ves promet.

Borzna poročila.

Zagreb, 5. oktobra. Devize: Dunaj 8.40 — 8.70, Berlin 196 — 198.50, Budimpešta 34.50 — 35, Bukarešta 205 — 207, Italija 950 — 955, London, izplaćilo 905 — 910, ček 895 — 900, Newyork 234.50 — 236, Pariz 1675 — 0, Praga 255 — 256, Švica 4000 — 4100. Valute: Dolariji 231 — 233, avstrijske krone 11 — 12.50, carski rublji 12 — 15, napoleonor 780 — 790, nemške marke 192 —

195, rom. leji 195 — 200, italijanske
lire 930 — 935.

Dunaj, 5. okt. Valute: Dolarji 2640
— 2650, marke 2102 — 2108, funti 9830
— 9850, francoski franki 18.405—18.445
lire 10.390 — 10.410, dinarji, (tisočaki) 4356
— 4376, (stotaki) 4346 — 4366
poljske marke 38.75 — 40.75, švicarske
franki 46.225 — 46.275, češkoslovaške
krone 2772 — 2778, madžarske kron
373.50 — 376.50, levi 1595 — 1605.

R. U. R.

Helena: (objame Sullo) Ne bojte se ničesar, Sulla, jaz vas ne dam! Povejte mi, draga, ali so vsi tako surovi z vami? Tega ne smete trpeti, slišite? Ne smete, Sulla.

Sulla: Jaz sem Robot.

Helena: To je vseeno. Roboti so prav tako dobri ljudje kot mi.

Sulla, vi bi se dali razrezati?

Sulla: Da.

Helena: Oh, vi se ne bojite smrti?

Sulla: Ne poznam je, gospodična Glory.

Helena: Veste, kaj bi se tam z vami zgodilo?

Sulla: Prestala bi se gibat.

Helena: To je grozno!

Domin: Marius, povejte gospodični kaj ste.

Marius: Robot Marius.

Domin: Vi bi odvedli Sullo v anatomsčno dvorano?

Marius: Da.

Domin: Bi se vam smilila?

Marius: Tega ne poznam.

Domin: Kaj bi se tam zgodilo?

Marius: Prestala bi se gibati. Dali bi jo v stope.

Domin: To je smrt Marius. Se bojite smrti?

Marius: Ne.

Domin: Torej vidite, gospodična Gloryjeva, Roboti ne lepe na življenje. Nimajo namreč vzroka. Ne poznajo nikakih užtkov. So nam kot trava.

Helena: Oh, nehaite že! Pošljite jih vsaj stran!

Domin: Marius, Sulla, lahko gresta. (Sulla in Marius odideta.)

Helena: Vi ste grozni! To, kar počenjate, je ostudno!

Domin: Zakaj ostudno?

Helena: Ne vem. Zakaj — zakaj ste ji dali ime Sulla.

Domin: Ni čedno ime?

Helena: To je možko ime. Sulla je bil rimski vojskovodja.
Domn: Ah, mi smo pa mislili, da sta bila Marius in Sulla za-
ljubljen parček.
Helena: Ne, Marius in Sulla sta bila vojskovodji in sta se boje-
vala med seboj leta — leta — Ne vem več.
Domn: Pojdite sem k oknu. Kaj vidite?
Helena: Zidarje.
Domn: To so Roboti. Vsi naši delavci so Roboti. In tam doli,
vidite kaj?
Helena: Nekako pisarno.
Domn: Knjivodstvo. In tam —
Helena: — polno uradnikov.
Domn: To so Roboti. Vsi naši uradniki so Roboti. Ko boste
videli tovarno — (V tem trenutku se začujejo tovarniške piščalke
in sirene.)
Domn: Poldne. Roboti ne vedo, kdaj naj prenehajo z delom.
Ob dveh vam bom pokazal kadanje.
Helena: Kakšne kadanje?
Domn (suho): Kjer se mesi testo. V vsakem teh kotlov se gnete
naenkrat material za tisoč Robotov. Potem kadi za jetra, možgane
in drugo. Nadalje boste videli tovarno za kosti. Potem vam pokažem
predilnico.
Helena: Kakšno predilnico?
Domn: Predilnico za živce. Predilnico za žile. Predilnico, kjer
teče naenkrat na kilometre črev. Potem pride dvorana za montra-
nje, kjer se vse to sestavlja, veste, tako kot avtomobili. Vsak delavec
pritrdi samo en del in potem teče vse zopet samo od sebe dalje
k drugemu, k tretjemu, brez konca. To je najzanimivejši pogled.
Nato pride sušilnica in skladišče, kjer sveža roba dela.
Helena: Za božjo voljo, takoj morajo delati?
Domn: Pardon. Delajo, kot se dela novo pohištvo. Navajajo se
k eksistenci. Zračšajo se takorekoč v svoji notranjosti ali kaj. Mnogo
zraste v njih čisto na novo. Razumete, pustiti jim moramo nekoliko
prostora za naraven razvoj. In med tem se izdelki apretirajo.

Helena: Kaj je to?

Domini: To je to, kar je pri človeku šola. Uče se govoriti, pisati — in računati. Imajo namreč čudovit spomin. Če jim čitate iz leksi-kona, ki ima dvajset zvezkov, vam ponove vse v pravilnem redu. Kaj novega si ne izmislijo nikoli. Predavali bi prav lahko na uni-verzi. Nato jih porazdele in razpošlejo, vsak dan 15.000 komadov neizvzemši stalen odstotek pokvarjenih, ki pridejo nazaj v stope ... in tako dalje, in tako dalje.

Helena: Ste hudi name?

Domini: Ali bog obvaruj! Mislim le, da bi ... da bi bila lahko govorila o drugih stvareh. Tu nas je le peščica med stotisoči Robotov in nobene ženske. Govorimo le o fabrikaciji ves dan, vsak dan. Smo kot prokleti, gospodična Gloryjeva.

Helena: Tako žal mi je, da se nam rekla, da — da — da lažete — (Trkanje.)

Domini: Naprej, dečki.

(Od leve pridejo Ing. Fabry, Dr. Gall, Dr. Hallemeier, stavbenik Alkvist.)

Dr. Gall: Pardon, ne motimo.

Domini: Stopite bližje. Gospodična Gloryjeva, to so Alkvist, Fabry, Gall, Hallemeier. Hčerka prezidenta Gloryja.

Helena (v zadregi): Dober dan.

Fabry: Niti slutiti.

Dr. Gall: Brezmejno počaščeni.

Alkvist: Bodite dobrodošli, gospodična Gloryjeva (Od desne plane Busmann v sobo.)

Busmann: Halo, kaj je tu?

Domini: Sem Busmann. To je naš Busmann, gospodična hčerka prezidenta Gloryja.

Helena: Me veseli.

Busmann: Jojmine, kaka čast! Gospodična Gloryjeva, smemo li obvestiti časopisje, da ste nas izvolili obiskati —?

(Dalla prihodnosti)

Tudi pismo o Makedoniji.

I.

Velečeni gospod urednik! Blagovolite objaviti tudi moje sledeče pismo, obravnavajoče makedonsko vprašanje, daj ga motrim z drugačnimi očmi nego Vaš dopisnik iz Skoplja. Zdi se mi namreč, da nas naziranje, ki odmeva iz obeh pism, priobčenih v Vašem cenil. listu, ne privede do pravih presojanj in narodne taktike v tej naši južni deželi.

Pritrdim Vašemu dopisniku, da je obilo sedanjih Makedoncev orijentiranih v bolgarofilskem bugarskem smislu. Oprekam pa mu v ocenjevanju tega dejstva. Bolgarska propaganda, ki je bila vsled srečnih okoliščin, kakor bom navedel spodaj, prehitela srbsko, je vcepila bolgarsko narodno zavest pred vsem intelektualnemu, izobraženejšemu delu ljudstva. Zato so bili za narodno delo pridobljeni poleg učiteljev in duhovnikov zlasti trgovski krogi po mestih. Ostali sloji so si le želeli osvobodjenja, kakor Vaš dopisnik pravilno označuje, bodisi po eni ali po drugi sosedi slovenski državi. Zato se tudi s sedanjim stanjem najtežje sporazumejo ravno omenjeni izobraženejši zastopniki bivše bugarske propagande.

Mi Slovenci bi morali to prav dobro razumeti, če se spomnimo na svoje severno obmejno ozemlje. Tudi tu so postali izobraženejši sloji — nemško misleči, v Prekmurju pa madžaroni. Oni ameriški izvedenci, ki so si v svrhu informacije ogledali svoj čas Koroško, so konstatirali, da so ti kraji — nemški, kajti nemškutarji so dajali vsled svojega ugodnejšega socialnega in intelektualnega položaja značaj pokrajini, dajali ji je bilo mnogo manj nego malo zavežne in malo energične ostale množice. — Prav tako naš človek, priseljen v Makedonijo, konstatira, da prevladuje bugarska struja.

Kljub močno nemškutarskemu današnjemu stanju mi nismo priznali nemštva ne Koroški ne n. pr. Mariboru. Mi smo marveč nazirali, da je to nemštvo le nemškutarstvo, ki bo izginilo, kakor hitro bo par let, vsaj eno generacijo, v naših narodnih rokah uprava in šilo. Nova generacija o nemškutarsku ne bo več vedela, ona bo tako slovenska kakor je danes bivša Kranjska. — Zdaj pa premislite, kako bi mi pogledali, ako bi kdo zahteval od nas, da pustimo stare nemške ali zloglasne utrakvistične respektive madžarske šole in priznavamo kot definitivne naše dosedanje germanizacije. Dalje smo mi prav temeljito uničili nemške odnosno madžarske napise, potem računali zapovedi spremenjati nemškutarske Regorschege v Regorske itd.; celo ljudomili Wendel nam očita za Maribor »Fassadenpolitik«.

Vse to smo dobili in še deloma zato, ker smo mnenja, da bo šele bližnja bodočnost definitivno odločila o narodni usodi teh krajev, današnje stanje pa da se da še vse popraviti; naš cilj je kratkoma slovenizacija tega napol potujčenega ozemlja.

No in če Vaš dopisnik graja srbsko narodno politiko napram bugarskim Makedoncev, bi moral nastopati tudi za priznavanje nemškutarstva in madžaronstva, česar mu vendar ne morem prisojati. Objektivni presojevalci so soglasni v sodbi, da bodo Makedonci postali Srbi, ako ostanejo združeni s Srbijo oziroma Jugoslavijo, prav tako kakor bi postali Bolgari, ako bi usoda Makedonijo spojila z Bolgarsko. Današnje znatno število bugarskih Makedoncev ni merodajno za narodno bodočnost Makedonije, pravtako ni bilo Orniogovstvo in Wastianstvo za Ptuj in Maribor, marveč le naša narodna uprava in šola, ki ne moreta biti drugačni nego srbski.

Kakor smo mi krepko nastopili napram Nemcem in nemškutarjem v Sloveniji, tako niso mogli Srbi napram bu-

garšem voditi milejše taktike. V takih odločilnih prehodnih dobach so pač potrebne izredne mere.

Zahteva po avtonomiji Makedonije res da ni nova in resnica, da je bila močna struja med Makedonci, ki je zahtevala samostojnost dežele bodisi napram bolgarski ko napram srbski strani. Toda to ni merodajno; nihče ne more utajiti, da so Bolgari in bugaraši po svojem porazu oprijeli gesla avtonomije, v upravičeni nadi, da jih ta metoda vendarle, daj po ovinku privede do cilja. Je to ista prefrignata taktika, s katero so želi nemškutarji uspehi pri Koroškem plebiscitu pod devizo: Koroško Koroškem!

Kolikor bolj bo doraščala v Makedoniji nova generacija, toliko manj bo bugarašev, toliko normalnejše bodo postajale razmere. In mnoge odredbe bodo postale nepotrebne same po sebi.

II.

Resnica je, da je v zadnjih desetletjih XIX. stol. bolgarski vpliv nadkrilil srbskega, toda temu vzroku niso bila čustva ali morda celo argumenti bližje jezikovne sorodnosti in skupnosti z Bolgari, marveč cela vrsta historičnih okoliščin v mojem nastopanju povsem slučajnih. Glavni vzrok je v nesrečni srbski dinastični politiki za kraljev Milana in Aleksandra Obrenovičev; ker sta se ta dva, naslanjala na Avstrijo, daj seveda proti volji večine prebivalstva, se je Rusija odvrnila od Srbije in odslej protežirala Bolgarijo. Kakor Avstrija Srbijo, tako je smatrala Rusija Bolgarsko za svojo interesno sfero, zato je stremila po tem, da ji priključi čim največ balkansko - slovenskega ozemlja. Najkrepkejšo podlago bolgarskih aspiracij na Makedonijo pa je ustvarila ustanovitve bolgarskega eksarhata, kateremu se je podredila tudi Makedonija; vse to je dosegla za Bolgare Rusija. Na drugi strani pa je okupacija Bosne obrnila nase pozornost srbskih nacionalistov in povzročila pri njih zanemarjanje južnih neosvobojenih dežel, ne Makedonije, marveč tudi izrazilo srbske Stare Srbije. Dočim je imela opraviti Srbija z Avstro-Ogrsko in s Turčijo, je imela Bolgarska opravka le s Turčijo.

Ti vzroki so poleg še več drugih povzročili, da si je bolgarska propaganda brez odpora osvojila teren v Makedoniji. Da pa v tem nimamo razumeti apriorne nagnjenosti Makedoncev z Bolgarom, sledi že iz dejstva, da so si Srbi po ustanovitvi novega kurza dinastične in nacionalne politike l. 1903 pridobili toliko pristašev v deželi. Značilno je, da so cele vasi prestopale z bolgarske strani na srbsko, da je bilo obilo družin, kateri nekateri člani so bili bolgarski, drugi srbski pristaši. Narodna zavednost Makedoncev je postala tedaj politično prepričanje, ne pa morda etnografsko dejstvo.

Resnica je, da so makedonski emigranti igrali v zadnjih desetletjih odlično vlogo v bolgarskem narodnem življenju. Saj ni čudno; vsi oni, ki so prišli iz šol bolgarske propagande, so morali iti v službe v Bolgarijo, kajti v Turčiji so mogli ostati le kot učitelji in duhovniki. Toda Vaš dopisnik bi moral omeniti tudi one Makedonce, ki so prišli iz srbskih šol in ki so postali prav tako fanatični srbski Makedonci. Iz gori navedenih vzrokov jih je manj ko bolgarskih, te kar jih, služijo z vnueno in veliko spretnostjo v naši Makedoniji.

Da preprosto makedonsko ljudstvo, ki ostaja nevtrarno v nacionalnem sporu srbsko-bolgarskem, ki ga vodi in biljeje intelektualci ni zadovoljno s srbsko vlado, to mi ki poznamo Prekmurje, obmejno Štajersko in Koroško nesrečnega sponima, prav dobro razumemo. Nobena nova uprava ni simpatična ljudstvu, ki je v tem oziru vedno konservativna. Da bi pa bilo taktično pogrešno, ko so srbske oblasti po ukupaciji zatvarjale bolgarske šole, temu mora vsakdo, ki noče ostati naiven,

ugovarjati, kajti to bi bilo isto ko n. pr. v nemškutarski severni Sloveniji obdržati nemške ali utrakvistične šole. S tem, da je Makedonija priključena Jugoslaviji, je njena nadaljna usoda zvezana z nami in po njenih selih je prostora le za srbske šole.

Nekatere stvari, n. pr. spopad na Bregalnici razlaga Vaš dopisnik popolnoma v bolgarskem duhu. Objektivna — ne srbofilka — zgodovina njegove Bolgare povsem opravičuje razloge nikakor ne bo potrdila. Dalje je nepravilno, kar trdi, o geografski legi Makedonije, kjer pravi, da je ta dežela geografsko ostro ločena od Srbije po Šarplanini (!). Črni gori in razvodjem med Moravo in Vardarjem. Šarplanina se dviga na severozapadnem robu Makedonije in loči to deželo kvečjemu od Albanije in Črne gore, od Srbije pa sploh ne. Razvodje med Vardarjem in Moravo je eno najugodnejših za promet med Srbijo in Makedonijo, ker se nahaja v široki dolini; ako se voziš po njej z železnico iz Vranja v Skopje, sploh ne opaziš, da si prišel v porečje druge reke. — Nasprotno pa se ravno po današnji meji med Jugoslavijo in Bolgarsko vleče visoko gorovje ob desnem bregu reke Strume in zapira Makedonijo proti Bolgarski prirodneje nego proti Srbiji.

Britka resnica je, da je slaba današnja uprava kriva glavnemu delu zla v Makedoniji. Pristavim pa, da pomeni zboljšanje uprave že tudi razrešitev makedonskega problema. Kajti ko izide iz novih šol nova generacija, in bodo s starim rodov izumrli tudi sledovi stare dobe in bolgarske propagande, tedaj bodo prenehale tudi bolgarofilске težnje med Makedonci. Kakor je tedaj nujna sanacija upravnih razmer, tako moramo vstrajati na današnji narodni taktiki v Makedoniji prav tako ko pri nas v Sloveniji v Mariboru ali med madžaroni v Prekmurju.

J. J.

Rok za poplisanje 7 odstotnega državnega investicijskega posojila je podaljšan do 15. oktobra. Izrabite priliko za podpisovanje državnega posojila!

Za čast in ugled učiteljskega stanu.

Včerajšnje »Jutro« prinaša besen napad na »Jugoslavijo«, ki ga je vanj lansiral »Ljubljansko učiteljsko društvo«. Znani g. Luka Jelenc je podal na zadnjem zborovanju tega društva izjavo in protest, ki ga je vreden. Hočemo si to izjavo malo podrobneje ogledati.

Ker se je »Jugoslavija« takoj po končani ptujski obravnavi odločno zavzela za čast in ugled učiteljskega stanu, ter zahtevala, da se oni učitelji, ki se sami brez potrebe obtožujejo nemoralnih dejanj, takoj odstranijo iz šole, zato se sedaj g. Luka Jelenc zaganja vanje, mesto da bi bil hvaležen. Če pravi g. Jelenc, da so ti učitelji »moralni pod prisego izpovedati in izpričati resnico«, potem govori vedoma ali nevedoma neresnico. Skoro bi dejali, da vedoma, ker danes že skoro vsak »pismen« človek ve, da priči ni nikdar treba izpovedati niti pod prisego, ako bi ji njena izpoved škodovala na lastni časti in ugledu. Gg. priče v ptujski obravnavi pa so vkljub temu oblatili samega sebe, kar je znak višek nemoralnosti. Če torej najodločneje zahtevamo, da se takim nemoralnim učiteljem pokažejo vrata naših šol, potem se borimo le za blagor našega ljudstva in tudi za ugled in čast učiteljskega stanu kot takega. Če pa bo učiteljsko samo slepo sledilo demokratskim eksponentom v svojem stanu, ki na povelje Miklošičeve ceste branijo nemoralnost svojih stanovskih tovarišev, mesto da bi kot prvi nastopili proti njim, potem jih bo naše ljudstvo pričelo identificirati z onimi maloštevilnimi izrodki in jih obsojati.

K tej zadevi je priobčil včerajšnji »Naprejek« iz učiteljskih krogov dopis, iz katerega ponatiskujemo najvažnejše odstavke:

»Pošteno učiteljsko, kateremu je ugled organizacije in stanu samega na srcu, mora iz tega ptujskega procesa izvajati najenergičnejše konsekvence proti onim, ki so zakrivil, da se je učiteljski stan kompromitiral na ljubo demokratske stranke. Če jim je več ta skrajno nesimpatična demokratska stranka, naj gredo v službo strankel. Do sedaj smo molčali o nasiljih in korupcijah, ki se čim bolj množijo od strani demokratskega učiteljskega; mera pa je polna in naloga vsega opozicijskega učiteljskega je, da začne temeljiti boj proti tem strankarskim eksponentom.

V moralnem interesu vsega poštenega učiteljskega je, da poverjenstvo UJU brez pardona izključi vse učitelje, ki so povzročili to afero, s katero se že vsak solarček bavi in kaže s prstom na svojega vzgojitelja. Organizacijo imamo zato — saj tako je mnenje poštenega in značajnega učiteljskega — da štiti ugled in interes učiteljskega in njega stanu, da se bori proti nasilstvom in korupciji izhajajočih iz katerikoli političnih strasti.

Demokratsko učiteljsko je v svoji politični zaslepljenosti zavleklo učiteljsko organizacijo v smrdišče blato, da je vsaka desinfekcija nemogoča. Učiteljska čast zahteva takojšnje temeljito čiščenje brez vsakega odlašanja. Učitelji - demokrati naj pomislijo, da imajo le 3 odstotke slovenskega ljudstva za seboj in še to število se reducira radi umazane afere, ki je okužila vso Slovenijo.

Ako ne bo poverjenstvo UJU napravilo svoje dolžnosti, bode samo dokumentiralo, da UJU ni stanovska nepolitična organizacija, ampak politična organizacija demokratskega učiteljskega, katere pristaši so le še bankirji in verzičniki, ki v resnici ubijajo vsak čut do domovinstva v državi.

Vprašamo k zaključku g. Luko Jelencu in one, ki zaslepljeni tavajo za njimi: Ali boste vse to požrli, ne da bi takoj napravili red v UJU? Če bi storili to, bi pokazali, da niste vredni imena učitelja, da vam je učiteljski stan prazna beseda, vaša čast prazna pena; potem ne zahtevajte nikdar več, da vas še kdo upošteva.

Zboljšanje prometnih sredstev značilno posojilo, ki se bo uporabil za spopolnitev in zboljšanje našega prometa.

O šakalih.

Šakali tulijo — besno, strupeno. Iz pešenih tal so s trdom izgrebili desetletja pokopano ostudno mrhovino, hlastno so pogoltali ogabno gmoto, se s slastjo povajali po smradljivih ostankih — zdaj tulijo zlodejsko, zlovočno.

Toda naj tulijo in zavijajo! Nikdar se ni šakal zvrgolet kakor škrljanček, nikdar vriskal kakor izurjeni operni pevec. »Naturam expellas furca« — šakal bo tulil ker — drugače ne zna. Prirojeno mu je pečati se z mrhovino, tuliti in — se skrivati.

Anonimu v »Pondeljku« v premislek posvetil F. Bračun.

Nov ptujski proces. Advokatski trik demokratov.

Zoper okrajnega glavarja v Ptuj dr. Pirkmajerja je toliko pritožb in toliko obremenilnega, da bi bil v vsaki drugi državi že davno vsaj v disciplinarni preiskavi, če ne že na obtožni klopi pred sodnijo. Le pri nas, kjer vlada skozi in skozi korumpirana stranka demokratov, je mogoče, da ta

»energični in nepristranski uradnik«, kakor imenuje »Jutro« dr. Pirkmajerja, še nadalje nesmotreno uraduje. Ker se pa bliža v doglednem času vihar, ki bo odnesel dr. Pirkmajerja ter bo postavljena vsa JDS z »Jutrom« vred na laž ki sedaj zakriva njegove nekorektnosti ter ga zagovarja, so si izmislili demokrati trik, po vseh pravilih advokatske umetnosti.

Dr. Pirkmajerju so svetovali, da je tožil odbor krajevne organizacije NSS v Ptuj radi razžaljenja časti, češ, ti so dali poslancu Brandnerju podatke o njem. V svoji kunštosti pa niso tožili vseh 7 odbornikov, temveč le 4, ostale 3 so pa dali za priče. Dne 4. t. m. so torej stali kot obtoženci pred sodiščem gg. Lenarčič, dr. Jenko, Mikuletič in Zelenko, ker so dne 7. septembra v gostilni pri Wagrundu obrekovali dr. Pirkmajerja napram poslancu Brandnerju. Pa smola! Ta dan noben obtožencev niti ni bil v tej gostilni in priči gosp. Šerona ter gospa Kauklerjeva s poslancem Brandnerjem sploh govorili nista. S. Šerona je bil ta dan v Ljubljani in g. Kauklerjeva je bila doma. Tretja priča pa tudi ničesar ne ve. Tako so se demokrati lepo blamirali. Načrt je bil sicer lep, da bi ujeli odbornike ptujske krajevne organizacije NSS, pa ni uspelo.

Zadnja nada je sedaj poslanec Brandner, ki ga predlaga tožitelj za — pričo. To je res juristični unikum: na eni strani toži dr. Pirkmajer Brandnerja na drugi ga pa zahteva kot pričo v eni in isti zadevi. Gotovo tudi to ne bo rešilo dr. Pirkmajerja.

V Ljubljani se bodeta vršili dve porotni obravnavi glede dr. Pirkmajerja: ena z »Jugoslavijo«, druga s »Slovencem«, seve, če se ne bo g. dr. Pirkmajer prej premislil ter tožbe umaknil. To bi menda rad in zato ga poskušajo demokrati rešiti z advokatskimi triki, kakor so ga uprizorili v Ptuj. V Ljubljani pred poroto se pa bodo doprinesli dokazi zoper dr. Pirkmajerja in tedaj bo sedela na obtožni klopi JDS, ki ga danes zagovarja in vlada, ki ga sedaj štiti. Poročilo o razpravi sami priobčujemo na tretji strani pod rubriko »Ptuj«.

S podpisovanjem 7 odstotnega državnega investicijskega posojila naložite varno, koristno in plodnosno svoje prihranke.

Gospodarske vesti.

+ Izvoz lahkih konj. Ministrstvo trgovine in poljedelstva je odločilo, da se dovoli izvoz prekoštevinskih lahkih konj iz naše države v inozemstvo. Od 388 teh konj se izvozi preko carinarne v Mariboru, na carinarno v Gjevgljeli 194 konj, na carinarno v Bakru na 194. Kontingent 1000 konj preko Rakeka je podaljšan za isto število na carinarno za dva meseca.

+ Izvoz ječmena iz Grške. Grška vlada je dovolila, da se izvozi 1500 vagonov ječmena, katerega do sedaj ni hotela izvažati. Izvozniki so se zavezali, da bodo za to količino uvozili 1500 vagonov kornuže.

+ Naše slive in cement v Egiptu. Naša trgovinska agentura v Egiptu poroča sledeče: Po naših suhih slivah se precej povprašuje vendar se ne prodajajo dražje nego 22—24 funtov tona, dočim je pred šestimi meseci veljala tona 30 funtov. — Splitski cement se kupuje tona po 4 funte. Povpraševanja zanj ni veliko, ker se tukaj v splošnem zelo malo zida.

Kdor ni še podpisal 7 odstotnega državnega posojila, ima priliko do 15. oktobra t. l.

Dober vseh notranjega posojila pomenja stabiliziranje valute.

Michel Zevaco:

„NOSTRADAMUS.“

Roncherolles je plakal... Roncherolles je vil rokel...

Nato je zavladalo mrklo molčanje. Z nečloveškim naporom je veliki profos ukrotil bol in gnev, ki sta rjula v njegovih prsih nalik viharju.

»Zdaj veš vse,« je povzel z ubitim glasom. »Nikoli več ne bova govorila o tem. Pripravi se, kakor se pripravim jaz. Jutri zarana pobegneva.«

Tedaj pa se je Floriza odmeknila. Sklonila je glavo in zamrmrala:

»Ne, oče.«

Roncherolles se je zdrznil. Iz njegovih prsi se planil vzdih, kakršne se izvirja ranjenicu, ki čuti, da mu prodira jeklo v živo meso. Hčerina beseda ga je zadela v srce. Z grozo je zasluhl, da vse, karkoli sta govorila doslej, še ne pomeni ničesar v primeri s tem, kar se bliža. Naglo je stopil k hčeri, prijel jo za roke in vprašal z glasom, ki ni bil več človeški:

»Ne, praviš? Ne? ...«

Omahujoč od srčne tesnobe in vsa osupla nad svojo drznostjo je ponovila Floriza:

»Ne, Pariza nočem ostaviti...«

»Zakaj ne?«

»Sama ne vem.«

»Ne veš?« je rekel veliki profos z jedva slinim glasom. »Hočeš li, da ti jaz povem?«

Ta čudna beseda je bila prekrasna v svoji jasni, deviški odkritosti: Floriza ni vedela, zakaj noče ostaviti Pariza. Vedela je le, da bi umrla, ako bi morala odtod. A Floriza ni hotela umreti! Vsa njena solnčna mladost, vse sile njenega bistva, njeno srce in njena misel — vse to je cveto življenju, ljubezni naproti!... Roncherolles je škrtal z zobmi. Oči so se mu zalile s krvjo; njegovo lice je dobilo tisti izraz, ki ga je imelo, kadar je stal sredi svojih vojakov na morišču in dajal krvniku smrtonosno znamenje.

»Boli me, oče...«

Roncherolles je ni slišal. Kakor z jeklenimi kleščami je stiskal njene roke. Jel jo je tresti. Še hip, in nič

več ni mogel obvladati besnega viharja, ki se je dvigal v njegovem srcu.

»Povem ti!« je zahropel, kakor bi bruhal kletvico.

»Povejte, oče!...«

In Roncherolles je zarjul:

»Da veš, izgubljenka, zakaj nočeš ostaviti Pariza: zato, ker je Pariz kraljestvo razbojnikov!«

»Oče!« je viknila devotica in prebledela kakor smrt.

»Zato,« je grmel Roncherolles, »ker živi tu rokovnjač, ki nosiš v srcu njegovo sliko! Ker si zaljubljen, prekletnica! Ker ljubiš — in ko ga? — oh, zblaznel bi od sramote! Ker ljubiš Royale de Beaurevers!«

Floriza je vzkrinknila in se zrušila na kolena. Bleščeča svetloba je preplavila njeno srce; in nasmešnila se je, kakor se more smehljati samo angel ljubezni — dočim je njen oče rjul:

»Prav! Pa ostanem! Uprem se kralju! Ubijem ga, ako ne pojde drugače! Toda sramota ne bo dosegla mojega čela. In tvojega razbojnika primem, magari če umreš od tega,

nesrečni otrok, in bi moral sam poginiti od kesanja, ker sem te umoril — primem ga, da veš, zakaj moj ljudje so mu za petami! Držim ga! In kakor hitro bo v mojih rokah, ga dam obesiti na Grevskem trgu! Glej, Floriza, poglej! Ali vidiš svojega ljubimca, kako se zbliže na vrvi, katero mu je položil tvoj oče lastno-ročno okrog vratu? ...«

Roncherolles je pobegnil, ves iz uma, peneč se od besnega razburjenja. V predsobi je izdril bodalo in ga vrzel od sebe: da se ne bi vrnil in ne bi zaklal svojega lastnega otroka!...

IV.

Privid.

Ob znožju dvorca, tik pod Florizinim oknom, je stal tisto minuto tujec nalik nepremičnemu kipu. Njegove oči so se upirale v okno, njegova desnica se je iztezala kvišku v skrivnostni zarotbeni gesti. Senca mu je zakrivala obraz. Kdo je bil ta človek? Česa je iskal? Koga je zaklinjal? Kakšnim neznanim silam je ukazoval?

In v hipu, ko je veliki profos ves blazen od gneva in bolečine ostavil hčerino sobo, je zamrmral ta mož z usmevom strahotne bridkosti:

»Vse gre po sreči. Oče in hči sta se odkrila drug drugemu. Še malo, in kralj, tat ženske časti mora priti. Vse kakor treba. No jaz hočem, da se tu, pod oknom Florize Roncherolleske prvič v življenju srečata in spoprime oba razbojnika, kralj in rokovnjač — ti, Henri II., in tvoj sin! ... Dajmo, lotimo se otroka; napolnimo ji srce z grozo, ki je zahteva moj načrt! Naj vzljubi razbojnika tako, da se ne bo plašila niti zločina, ako bi bil potreben! ...«

In mož je okamenel v svoji zarotbeni gesti, kakor bi pošiljal tja gori mogočeno strujo nevidne magnetiske sile... Ta mož je bil Nostradamus! (Dalje prihodnje.)

Drž. posojilo je najboljšje štedenje!

Podpisujte drž. posojilo, čas poteka!

Drobiž.

* Angleški vodni tanki. Najbujnejše Wellsove fantazije o bodočih iznajdbah so danes več kot uresničene. Stari Verne je danes berilo res samo še za drobno deco. Wells je malo proslavljajal aeroplane ter sanjal o velikanskih morilnih strojih; da bi se pa mogel izumeti podmorski čoln, ki se lahko giblje na kopnem, ali avtomobil, ki zna plavati, to mu ni prišlo na misel. In vendar se je ta izum uresničil. V angleškem mestu Aldershotu so preizkušali tle dni dva tanka nenavadnega tipa. Na oči sta neki kakor smotaka z veliko ploščato verigo, ki se vije krog dveh osi. Tank je vododržan ter ni znati na njem nobenih odprtih za topove. Tudi vhod zgoraj je mogoče tako pritrditi, da se nič ne vidi. Pri poizkusih je prevozil 32 kilometrov dolgo pot v eni uri, dasi tehta celih 30 ton. Kar je pa najvažnejše pri njem je to, da je zlezel pod vodo, se potopil, šel po morskem dnu ter da je zopet priplaval iz morskih globlin na obrežje. Sodi se, da bi lahko plaval tudi na vodi, ali pri prvih njegovih preizkusih tega še niso poizkusili. »Times« piše, da je tank peljal izumitelja in štiri popotnike po zraku in v morje in da je francoska vlada naročila takšen tank. — Ko se bo tank izpopolnil še za značajno vožnjo, pa bo pred nami novo svetovno čudo, kralj vseh treh kraljestev prostora.

* Nove vrste kruh v Rusiji. Iz Moskovske poročajo, da se je posrečilo tambovskemu agronomu Carinu iznajti novo metodo pečenja kruha. Po njegovi iznajdbi ni več potrebno mleti žito, nego treba ga je samo oprati in potem namakati v vodi 24 ur. Kruh, ki se po tem načinu napravi kar iz celih zrn, je baje zelo tečen in se ne pokvari tako hitro kakor navaden kruh. Berlinski listi poročajo, da ta metoda nikakor ni nova, ker je skušal že pred 20 leti na Dunaju neki pek peči kruh po tem načinu. Toda takrat se je izkazalo, da ta kruh ni dovolj tečen. Rusija pa, ki trpi tudi na pomankanju mlinov, se bo te nove metode bržkone precej oprijela.

* Lloyd George in sufražetka. Na nekem shodu v Londonu je Lloyd George izrazil željo, da bi se žene manj bavile s politikom, zato pa tem več držale za deco in dom. Toliko, da je izgovoril te besede, je zaplila sufražetka Pankhurstova: »Ako bi bili moj mož, vzvišenost, bi Vas zastrupila!« Nato je Lloyd George odgovoril mirno: »Če bi bil jaz Vaš mož, gospa, zastrupil bi se sam!«

* Moderni Metuzalem. Skoro verjetno se čuje, da moremo imeti v današnji dobi še vedno kakega Metuzalema. In vendar je res. Ta »kralj življenja« šteje danes nič manj nego 146 let. S tem je vsekakor dosegel rekord starosti. Ta »korenina« se zove

Zaro. Do svojega 110. leta je služil kot težak v carigradskih pristaniščih. Nato šele se je odločil za mirnejše življenje in sprejel službo paznika v nekem skladišču za municijo v Carigradu. Ko je Zaro to službo nastopil, se je v pravem pomenu besede začel mladi. V svojem 90. em letu je zgubil vse zobe in lase, s 110. leti pa mu je začelo oboje zopet rasti, tako da poseduje »kralj življenja« sedaj izredno dobre zobe in zelo goste lase. Kot posebno psihološko čudo moramo navesti še to, da ima Zaro v svojem telesu kar tri ledice in sicer se mu je tretja pojavila šele v njegovem 104. letu. — Nedavno pa so ameriški impresarji ponudili Zaru krasno opremo za izložbe. S tem se mu je nudila lepa prilika, zaslužiti si krasno svoto ameriških dolarjev. Toda — imel se je odločiti — ali za bogastvo na zapadu, ali za ljubezen v Carigradu. Kot pravi orientalec se je odločil za drugo, ni pa odklonil tudi prvega. V kratkem se bo namreč Zaro poročil z neko 25 let staro Turkinjo, Amerikancem je pa odgovoril, da je pripravljen po medenih tednih odpotovati v Ameriko.

* Kluc po otrocih. Pariški »Radical« prinaša uvodnik od g. Rislerja, v katerem isti predlaga, da mora vsak Francoz v gotovi življenjski dobi dati Franciji troje otrok. To da je njegova dolžnost, kakor vojaška ali pa plačeva-

nje davkov. Kdor ne more dati otrok, mora plačati, kdor ima pa več kot troje otrok, dobi od države nekaj vzgojnih sredstev. Tako upa pisec, da se bo odpravilo »sistem« 2 ali celo 1 otroka in Francija se bo rešila depulacije.

Proda se:

LEPO POSESTVO

v vasi poleg železniške postaje, oddaljeno 10 minut od cerkve in šole. Posedstvo meri 10 oralov njiv in travnikov, ter 4 in pol orala lepega gozda. Proda se z vso premenljivo. Cena 260.000 kron. Ponudbe pod »Travnik« na upravo lista. 2026

POZOR! ŽIMA! POZOR! Zimo vsake vrste izdeluje in prodaja trdka M. Ješe, Stražišče pri Kranju. Vzorca na razpolago poštne prosto. 1737

ENONADSTROPNA HIŠA

na periferiji mesta z vrtom okoli hiše, oddaljena 5 minut od postaje cestne železnice. Stanovanje iz dveh sob, dveh sobic, kuhinje in pritrilika na razpolago početkom januarja 1922. Naslov pove upravnistvo. 2030

KOLO
malo rabljeno, skoraj novo se radi selftve proda. Poizve se pri podružnici »Jugoslavije« v Celju. 2031

MOŠKO KOLO
prosti tek, se ceno proda. Dermota, Razpotna ulica 6, Trnovo. 2035

DOBRO OHRANJEN KLAVIR
se zaradi pomanjkanja prostora proda. Naslov v upravnistvu Jugoslavije. Ogleda se od 12-2 pop. 2033

HIŠA
št. 78 v Kamniku s korporacijsko pravico se proda. Naslov pove Upravnistvo. 2034

Službe:

TRGOVSKI POMOČNIK
starejša moč dobro izvežban v manufakturni in spekerijski stroki, zmožen voditi samostojno podružnico se sprejme takoj, če mogoče nastop 15. oktobra. Alojz Remic, Dravograd, Slovenija. 2017

SPREJMEM TAKOJ
v službo enega mladega poštenega mlinarskega pomočnika. Mesečna plača po dogovoru, hrana in stanovanje v hiši. Anton Polanc, valjni mlin, Radeče pri Zidanem mostu. 2018

SPREJME SE KONTORISTINJA
samostojna moč. Plača po dogovoru, ter vajenec iz boljše hiše. 2029

Razno:

PREOBLIKOVALNICA KLOBUKOV
za dame in gospode Barborič Završan, Mestni trg 6-7.

NAGRADO DOBI
kdor preskrbi hlev za konje in vozove. Ponudbe pod »Hlev« na upravo lista. 2032

Dular & Fabiani

Velotrgovina manufakture, samo na debelo
Ljubljana, Dunajska cesta 33
v Balkanu.

Priporoča p. n. trgovcem svojo veliko zalogo in bogato izbiro manufakturnega blaga po najnižjih konkurenčnih cenah. Solidna in točna postrežba z jamčeno.

Proda se:

gostilna, mesarija, kmetija ter lokal za prodajalno z mešanim blagom s fundus i štruktus 1 uro od Maribora ob glavni cesti, tik farne cerkve, v najposrednejši bližini kolodvora takoj za K 950.000.— Pismene ponudbe pod „642“ na oglasni zavod I. ŠUŠNIK, Maribor, Slovenska ulica 15.

Spalna soba za 1 dinar!

Kje? Kako?

Le če kupiš tablico za dobrodelno javno tombolo Sokola II. v Ljubljani, ki se vrši v nedeljo 9. oktobra ob 15. uri na Kongresnem trgu. Zraven tega še veliko lepih dobitkov.

Šolski zvezki,

lastna zaloga L 1, L 2, L 3, L 4, L 5, (L 6, za cirilico) 8 listov, 100 kom. K 110.—. Nadalje od 12, 16, 20, 24, 32, 40, 60, 80, listov male in velike.

Vse šolske potrebšline.

Cigaretni papir,

Olleschau, Abadie, itd. Strošnice št. 2 in 3.

Svilen in krep papir. Venci in šopki za neveste. Perje za rože. Pratlke Družinske in Blaznikove. Razpošilja po nizkih cenah.

Uran-Papirnica

Ljubljana, Mestni trg 11.

STREŠNO LEPENKO,

lak za konzerviranje z lepenco kritih streh, asfalt, katran, lesni cement, ksilolej (najcenejši karbolin), waterproof za izsuševanje vlažnega stropa in izoliranje proti vlagi, židne in strošne opeke, apno, cement in druge stavbinske potrebšline dobavlja

Ljubljanska komercialna družba Ljubljana, Bleiweisova c. 18.

Kupim vinske sode

300-400 l in 800-1200 l

Ponudbe na upravo lista pod št. 2031.

Prva ljubljanska preoblikovalnica

klobukov za dame in gospode, nadalje velika izbira kinčanih in praznih damskih klobukov.

Klobučarna in modisterija Barborič — Završan

Ljubljana, Mestni trg 6 — 7.

JANCIGAJ & GAGEL

LJUBLJANA, KOLODVORSKA UL. 8.

POZOR! Prodajamo od danes naprej široko zalogo traja po konkurenčni ceni: POZOR! moške čevlje, prima telečje usnje po K 400.— moške čevlje, prima box usnje po K 450.—

Za svobodo in ljubezen

oba dela

kupi takoj upravnistvo

„Jugoslavije“ v Ljubljani.

Ponudbe prosimo na gorenji naslov.

Večja množina odpadkov belega papirja se proda.

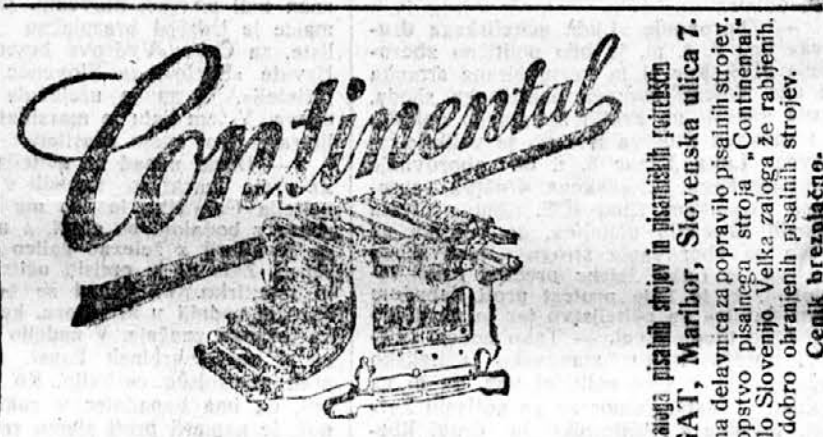
Porablivo zelo za mesarje, delikatese itd.

Natančneje v upravi lista.

Prostovoljna sodnijska javna dražba posestva v Celju.

Pri okrajnem sodišču v Celju odd. IV. se bode dne 7. t. m. ob 9. uri dopoldne zlicitalo: Dve hiši z ca. 2 1/2 orala travnikov in njiv z vzklicno ceno 200.000 K kavcija v znešku 40.000 K se mora pred licitacijo vložiti.

Natančneje v pisarni g. dr. Hrašarja, ali dr. Zauggerja v Celju.

Je najboljši pisalni stroj.

Prepričajte se sami

da kupite in najsolidnejše obleke za gospode in dečke. Sukno najfinejše vrste za gospode in dame.

Vse krojaške potrebšline pri trdki Cella IVAN MASTNAK Cella Kralja Petra cesta št. 31.

Istotam izdelovanje oblek, po najnovejši modi.

Naročajte in razširjajte „Jugoslavijo“!

IVAN ZAKOTNIK,

mestni tesarski mojster

Telefon 379 LJUBLJANA Dunajska c. 46

Vsakovrstna tesarska dela, kakor: moderne lesene stavbe, ostrašja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje itd.

Gradnja lesenih mostov, jezev in mlinov. Parna žaga. Tovarna turnirja.

Moji zapiski

z Dunaja

Spisal: Emil Stefanovič

Novo! Cena 2 in 1/2 d. Novo!

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

prodaja iz slovenskih premogovnikov

velenjski, šentjanski in trboveljski

premog

vseh kakovost v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov

za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava

Prima čehoslov. in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog in črni premog

Naslovi: PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG d. d. v Ljubljani, Nunska ulica št. 19.

Cast mi je naznaniti vsem cenjenim naročnikom kakor vsemu ostalemu p. n. občinstvu, da bodem vodila trdko

J. MAČEK

trgovina s konfekcijskim blagom

še nadalje v istem obsegu ter jim zagotavljam isto solidno in točno ter pošteno postrežbo kot doslej.

Nadejam se in prosim, da mi blagovoli cenj. občinstvo ohraniti isto zaupanje in naklonjenost kakor jo je v obilni meri izkazovalo mojemu nepozabnemu soprogu.

Priporočam se z vsem spoštovanjem

Julija Maček

lastnica trdkke J. Maček

Ljubljana, Aleksandrova cesta 3.